

Kriminalitet levert på dør

Metoderappport Skup
Oslo, 9. januar 2025

Innsendere

Jenny Dahl Bakken (journalist)

jenny.dahl.bakken@nrk.no

+47 926 67 445

Elena Bulai Løvland (journalist)

elena.bulai.lovland@nrk.no

+47 400 17 948

Mathias Revheim-Rafaelsen (journalist)

Mathias.Revheim-Rafaelsen@nrk.no

+47 948 28 554

Reportasjeleder

Dennis Ravndal

Henriette Mordt

Live Marie Hagen Wold

Redaktør

Svein Ove Hansli (NRK Stor-Oslo)

Andre bidragsytere

Karl Inge Paulsen

Eva Akerbæk

Dan Kåre Engebretsen

Thomas Nicolai Blekeli

Truls Alnes Antonsen

En ekstra takk til

Bjørnar Brechan, Ingrid Uleberg, Andreas Sundby, NRK Research, krimjengen i NRK, kolleger i NRK Stor-Oslo og resten av NRK, matbud og andre som stilte opp for oss, og alle engasjerte borgere som kom med tips.

Publisert fra

3. juni 2025-20. november 2025

NRK Stor-Oslo

Bjørnstjerne Bjørnsons plass 1
0340 Oslo

Kontaktperson

Jenny Dahl Bakken

jenny.dahl.bakken@nrk.no

+47 926 74 445

Innledning	1
Avsløringene	2
1: Noe er i gjære	2
1.1 Slik kom arbeidet i gang	3
Politiet	3
1.2 Organisering	4
2: Puslespillet	4
2.1 Kartlegginga	5
“Vi kjøper Wolt og Foodora-kontoer”	5
Bilene	5
Boligene	6
Informanten	7
Bakgrunnssamtalene	7
2.2 Datasettet: mønsteret trer fram	7
Næringskoden	8
Kunstig intelligens	8
Folkeregisteret	9
Feilkilder	9
2.3 Nye kilder kommer til	10
Kodenavn “Fredrik”	10
Matbud tar kontakt	10
3: Motstand og utfordringer	11
3.1 “Ingen” har snakka sammen	11
3.2 Hvem kan vi stole på?	12
Noe skurrer	12
Misfornøyde ansatte	13
3.3 På hver vår knaus	13
3.4 Det vi ikke fikk svar på	14
Bakmenn	14
Kjøp og salg av bilene	14
Fransk nettverk	14
4: Kildene og etikken	15
4.1 Bruk av anonyme kilder	15
4.2 Verifisering og tilsvar	15
Fikk aldri tilsvar	16
4.3 Bildebruk	17
4.4 Stigmatisering	18

5. Spesielle erfaringer	18
"Det nye arbeidslivet"	18
6: Konsekvenser	20
Selskapene	20
Samfunnet	20
Storting og regjering	20
Vedlegg: Publiserte saker	21
Sentrale publiseringer	21
Samla nettpublisering	21
TV og radio	21

Innledning

Gjennom en rekke artikler har vi satt søkelyset på matleveringens bakside: hvordan organiserte kriminelle utnytter en uregulert bransje for å tjene penger. Hvordan arbeidslivets regler settes helt ut av spill av ny teknologi. Og hvordan sårbare mennesker blir brikker i et brutalt spill - før de forsvinner helt ut av samfunnets randsone og bevissthet.

Ved hjelp av KI og automatiserte søk, systematisk kildearbeid, datainnsamling, jakt på spor både digitalt og fysisk, observasjoner, intervjuer, oppsøkende arbeid og sammenstilling av datasett fikk vi en oversikt som tegna opp et tydelig mønster:

En strøm av mer eller mindre fattige EØS-borgere som hentes til Norge og Oslo for å jobbe som matbud. Bak dem står en armé av fikser som navigerer det offentlige systemet og fikser d-nummer, bil, bolig, kontrakter med matleveringsappene og nødvendige registreringer.

I tillegg fant vi noe annet: At systemene det norske samfunnet har for å fange opp misbruk, ikke lykkes. Forskjellige aktører snakker ikke med hverandre.

Taushetsplikten står i veien for å dele informasjon. Og private selskaper slipper unna gjennomskiktighetskrav som kunne ha avdekket dette tidligere.

Det vi avdekket, er et samfunnsproblem. I et av verdens rikeste land - internasjonalt kjent for å sikre menneskerettigheter og arbeiderrettigheter - har vi en underklasse som lever på siden av det vanlige arbeidslivet. Flere av dem utnyttet av kriminelle.

Avsløringene

- Koblinga mellom selvstendige matbud i Oslo og mulig organisert kriminalitet var ikke kjent før NRKs saker ble publisert.
- Vi avdekker at matbud kan ha blitt utsatt for menneskehandel og utnytta under nesa på norske myndigheter og matleveringsselskapene. Skift på 15 timer, bakmenn som stikker av med betalinga og omfattende bruk av trafikkfarlige biler uten forsikring er noe av det vi har avslørt.
- Sakene våre avslører hvordan kriminelle utnytter smutthull, tilpasser seg regelendringer raskt og stadig leter etter nye modeller og muligheter for svindel og svarte penger.
- Vi viser hvor enkelt det er å starte enkeltpersonforetak i Norge., og at det er manglende kontroll av opplysningene som oppgis.
- NRKs saker belyser en samfunnsutvikling der nye, teknologiske løsninger gir grobunn for uregulerte bransjer der reglene i arbeidslivet settes til side.
- Vi avslører at matleveringsselskapene har visst om at deres systemer kunne utnyttes i en lengre periode, uten å ta effektivt grep.

1: Noe er i gjære

Blålys skjærer gjennom novembermørket:

Kvinnen i 30-åra er på vei over et fotgjengerfelt på Majorstua da hun blir påkjørt.

Bilen er blå, med utenlandske skilter. Sjåføren er ung. Bare en tenåring. Også han er utenlandsk.

I bilen finner politiet en Wolt-bag full av mat.

Ulykken 11. november 2024 var på mange måter et forvarsel. I løpet av de neste månedene skulle det dukke opp stadig flere rumenske biler i hovedstaden.

Slitte biler, i nesten konstant trafikk. Mange av dem med klistremerker eller logoer fra matleveringsselskapene Wolt og Foodora.

Hvorfor kjører gamle, utenlandske vrak rundt i Oslo sentrum 24 timer i døgnet? Hvem sitter bak rattet?

1.1 Slik kom arbeidet i gang

Dette spørsmålet var det flere i NRK som stilte seg. Én kollega, Andreas Sundby, var særlig nysgjerrig på: hva skjer med bompengene, når det er så mange utenlandske biler uten bombrikke på veiene?

I første omgang leda det til en sak om kraftig økning i rumenske biler i bomringen, [skrevet av Ingrid Uleberg februar 2025](#). Deretter en sak publisert [i mars om ubetalte parkeringsgebyr](#).

Vi fikk noen tips om at det var snakk om matbud etter saken. Noen forsøk på dokumentasjon ble gjort. Blant annet tok vi bilder av rumenske biler som kjørte gjennom bomringen og så på hvorvidt de hadde klistremerker fra matleveringstjenester.

Politiet

Raskt innså vi at dette handla om langt mer enn bare rumenere som tilfeldigvis ville ha budjobb i Norge.

For hva lå bak den kraftige økningen i rumenske sjåførere?

Utover våren ble det etablert en dialog med politiet om temaet. De hadde sett samme økning. De mistenkte at bakmenn "importerte" bud, oppretta selskaper i deres navn, og så stakk av med pengene for oppdrag. Og de var villige til å gå ut med sine bekymringer.

Det ble startskuddet på noen ukers intenst arbeid med saken. Innhenting og systematisering av tall, kildearbeid, intervjuer, jakt på bilder, beviser og mønstre.

I løpet av noen få dager i begynnelsen av juni publiserte vi de første sakene. På bakgrunn av disse fikk vi en rekke tips og videre spor som leda til resten av sakene som ble publisert utover sommer, høst - og helt inn i vinteren.

1.2 Organisering

Fra første tips og undersøkelser til publisering og oppfølging har saken ligget i NRK Stor-Oslos redaksjon, hvor journalist Jenny Dahl Bakken i flere perioder har vært satt av til å jobbe kun med dette.

Da vi innså hvor stort komplekset var, ble flere reportere i NRK kobla på. For eksempel NRKs krimgruppe, som bisto både i kildearbeid og var med på å skrive flere av sakene. Det gjelder særlig Mathias Revheim-Rafaelsen. I tillegg ble NRKs researchavdeling og KI-prosjektleder Thomas Blekeli involvert. En av NRKs Flere-stipendiater, Elena Bulai Løvland, kom raskt med ettersom hun behersker

rumensk. Hun ble også en av hovedjournalistene i sakene. En rekke andre reportere har bidratt underveis i arbeidet. For eksempel med desking, versjonering eller enkelte intervjuer.

Parallelt med våre saker jobba en annen reporter, Ingrid Bjørndal Farestvedt, med taxibransjen. Også der har apper begynt å ta over som sjefer. Derfor var det relevant å samarbeide f. eks. om politiske reaksjoner.

Flere reportasjeledere har vært involvert, både i NRK Stor-Oslo og i NRKs krimgruppe.

2: Puslespillet

Vi starta altså med bevis på en dokumentert økning i rumenske matbud i hovedstaden. Det vi trengte, var å underbygge at det var organisert. Og at det var noen som tjente på dette.

Skulle vi legge dette puslespillet, var det første vi måtte gjøre å identifisere hver enkelt brikke. Sortere dem. Og så sette dem sammen.

Det ble derfor viktig å strukturere informasjonen vi hadde fra start. I Word-dokumenter, e-postmapper, delte notatbøker og Excel-dokumenter.

Ganske tidlig i prosessen begynte vi å lage en oversikt over rumenske matbudfirmaer i Oslo. Det omfattende datasettet vi etter hvert bygde opp ble kjernen i arbeidet, og funnene herfra ble viktige i sakene våre.

Datasettet besto av navn, firmanavn, adresser, fødeland og nasjonalitet. Vi brukte både manuell datainnhenting, KI og data-skraping for å lage dette datasettet, som vi kommer tilbake til senere i kapitlet. Først må vi si noe om hvor vi begynte å finne informasjon.

2.1 Kartlegginga

“Vi kjøper Wolt og Foodora-kontoer”

Buna ziua compania noastra achizitioneaza conturi de wolt sau foodora la preturi foarte corecte !!

Cumparam conturi noi si vechi cu experienta sau nu .

-Avem nevoie de 40 conturi de wolt

-Si avem nevoie 25 conturi foodora

Nu ezitati sa ma contactati 🙏

Hei, selskapet vårt kjøper Wolt eller Foodora-konto til veldig rettferdige priser!!

Vi kjøper nye og gamle kontoer med erfaring eller ikke.

- Vi trenger 40 wolt-kontoer

- Og vi trenger 25 foodora-kontoer

Ikke nøl med å ta kontakt 🙏

🔗 [Vurder denne oversettelsen](#)

Sosiale medier ble en viktig kilde til informasjon for oss. Flere Facebook-grupper var offentlige, og her la folk helt åpenlyst ut poster som handla om kjøp, salg eller utleie av Wolt- og Foodora-kontoer. Flere av postene, som den lagt ved over, viste tydelig at dette ikke var snakk om enkeltpersoner som kjøpte og solgte seg i mellom, men organisert deling der firmaer ønska å disponere flere kontoer.

Noen av profilene som delte slike poster hadde åpen venneliste, eller navngitte selskaper oppgitt som arbeidsplass. Det ga oss flere navn å sjekke. Vi navigerte rumenske grupper både ved hjelp av Facebooks automatiske oversettelse, og ved hjelp av journalist Elena Bulai Løvland som kan rumensk.

Researchere i NRK ble raskt kobla på, og begynte å nøste. De brukte både offentlige registre (som Brønnøysundregistrene, skattelistingene, kjøretøysregisteret, folkeregisteret) og søketjenester som OSINT Industries, Effect Group, selskapssøktjenesten Enin, WhatsMyName (hvor du kan søke opp brukernavn i sosiale medier og finne andre tjenester hvor samme brukernavn er brukt), i tillegg til ordinære web-søk og søk i sosiale medier.

Bilene

Vi hadde noen bilnumre selv, ut fra egne observasjoner og bilder tatt av fotografer ute i byen. I tillegg fikk vi raskt mer info - for eksempel via kilder, søk på personer i kjøretøysregisteret, og via adresser (se punkt om bolig) som gjorde det mulig å finne flere bilnumre. Vi drev også oppsøkende virksomhet. For eksempel dro vil til Bymiljøetatens inntauingstomt.

Vi visste jo alt før vi begynte arbeidet at rumenske biler [skyldte mye i parkeringsavgifter](#). Og flere av bildene vi hadde tatt eller fått tilsendt av tipsere viste biler med gule lapper i frontruta.

Når de blir stående lenge nok, taues de bort. Det ga oss ideen om å dra til tomta hvor de inntauede bilene havner.

Bymiljøetaten hadde taua inn 71 rumenske biler i årets første måneder. Det var en stor vekst, og da vi var på besøk hadde de 21 biler stående.

Mange av bilene hadde Wolt- og Foodora-vesker stående i bilen, eller klistremerker på ruta. Dette bidro til å underbygge at den store veksten i rumenske biler var knytta til matbudvirksomhet. Vi registrerte og noterte oss bilnumrene på biler der - de som ikke var avskilta.

Etter publisering av de første sakene fikk vi også en rekke tips om og bilder av biler, som vi primært tok vare på for å vise omfanget og gi oss en ny mulighet om vi sto fast. Bilnumrene ble lagret i et excel-dokument med registreringsnummer, merke, modell og hvor bilen var observert.

Boligene

Flere adresser gikk igjen når vi begynte å sammenstille informasjonen vi hadde.

Vi gjorde en rekke søk på enkeltadresser vi fant i åpne kilder som telefonkatalogtjenester. Da fant vi andre på samme adresse, mange av dem var også tilsynelatende rumenske statsborgere og/eller drev budfirmaer. Det gjaldt for eksempel huset vi sto utenfor en dag i mai 2025.

Her inne skulle det bo 43 personer. 36 firmaer var registrert på boligen.

Men huset var tomt. Attpåtil dekket av salgsplakater, og over døra sto det: "Visningscenter".

Og det var ikke den eneste adressen som gikk igjen. Det systematiske kartleggingsarbeidet vi gjorde viste at det var en rekke adresser der 10 eller flere budfirmaer var registrert. Det styrket mistanken om at det lå noe organisert bak, der samme adresse var brukt til å registrere mange firmaer.

Vi oppsøkte flere av adressene for å få bilder av dem, og se om det var personer eller biler der. Dette gjorde også at vi for eksempel fant fram til flere nye personer ved å kartlegge registreringsnumre på biler ved disse adressene.

Informanten

Vi begynte altså å sitte på data som underbygde at bud systematisk hadde blitt henta til Norge. Det vi fremdeles trengte var å komme nærmere noen av budene selv. Og underbygge at de hadde blitt utsatt for kriminalitet.

Én kilde ble helt sentral i saken: en rumensk mann som selv hadde blitt lokka til Norge for å jobbe som matbud. Mannen vi i våre saker har valgt å kalle "Alexandru".

Det var en tipser som satte oss på sporet og bisto med kontaktinfo. Journalist Elena Bulai Løvlands språkkompetanse ble avgjørende. For mens kilden var ordknapp på engelsk, åpna han seg straks han skjønnte at kommunikasjonen kunne foregå på rumensk. I stedet for å bruke tolk, var det svært nyttig at en av journalistene i prosjektet kunne språket. Uten mellomledd blir kilden tryggere og samtalen bedre.

Informasjonen han ga oss, ble bakteppet for [en konkret sak om hans opplevelser](#). I tillegg hjalp den oss videre i arbeidet. Via denne informanten fikk vi flere navn, telefonnumre, adresser og bilnumre å gå etter.

"Alexandru" hadde flere bilder og tekstmeldinger han kunne vise oss. Vi brukte en del tid på å oversette dette, og i tillegg forsøke å sjekke ut informasjonen han ga. Da ved å for eksempel søke opp adresser han hadde bodd på, navn og telefonnumre. Vi tok i bruk flere av tjenestene nevnt over for å verifisere, i tillegg til blant annet TrueCaller. Der kan du se hvilket navn konkrete telefonnumre er lagra under på folks telefoner. Slik fant vi flere navn og spor etter noen av de mulige bakmennene og mulige alias de brukte.

Bakgrunnssamtalene

Informanten "Alexandru" var ikke den eneste vi prata med i fasen før publisering. En rekke bakgrunnssamtaler ble et viktig grunnlag for sakene våre.

Vi snakka blant annet med kilder i offentlige myndigheter og i krim-utsatte private bransjer, organisasjoner som jobber tett på arbeidsinnvandrere, og forskere.

I tillegg til å gjøre oss i stand til å forstå feltet bedre, fikk vi også helt konkret informasjon og spor å følge opp videre.

2.2 Datasettet: mønsteret trer fram

Etter kartlegginga satt vi med enormt mye informasjon, lagra på flere steder og i ulike dokumenter.

Vi hadde tidlig forsøkt å lage en tabelloversikt over bud, men denne var ufullstendig. Først hadde vi kun navnene vi fant fram til eller hadde tips om. Mye var basert på antagelser om navn som hørtes rumenske ut eller manuelle søk i proff.no, BizWeb og Brønnøysundregistrene (Brreg).

Vi måtte gå mer systematisk til verks. Første steg var å avgrense informasjonen. Vi måtte finne fellesnevneren - en måte å fastslå hvem som faktisk var bud på.

Næringskoden

Den manuelle sjekken av og jakta på enkeltpersonforetak i Brønnøysund viste at ENK-ene vi fant hadde samme næringskode: "53.200 Andre post- og budtjenester". Så godt som alle hadde i tillegg spesifisert under aktivitet "Levering fra restaurant" eller "Frakt av mat fra restaurant til kunde" eller "Matlevering".

Denne næringskoden brukes ikke kun til matlevering. Bud som frakter brev eller pakker (utenfor vanlig posttjeneste) faller innenfor samme kode. Siden den store økninga i særlig rumenske biler, og utviklinga politiet bekymra seg for, hadde starta i 2024 så vi bare på firmaer etablert etter 1. januar 2024. Vi gjorde en rekke stikkprøver og søk i Brreg, og konkluderte med at majoriteten av de nye firmaene innenfor denne næringskoden drev med matlevering. Noen av dem drev i tillegg med andre ting - som levering av pakker eller håndverkerjobber.

I 2022 fikk Klassekampen Skup-diplom for sine saker om arbeidsforhold for budbilsjåfører. Vi så nå mange av de samme utviklingstrekkene for matbud. Og tips vi fikk underveis tyda på at det i noen grad er de samme folkene: de leverer pakker på dagen, og mat på kvelden. I det store og det hele tyda likevel det vi fant på at matlevering hadde tatt over innenfor denne næringskoden.

Så starta arbeidet med å lage en database med alle foretakene innenfor denne koden i perioden.

Brønnøysund lar deg laste ned søkeresultater. Å hente ut samtlige selskaper innenfor næringskode 53.200 i tidsperioden 1. januar 2024-midten av mai 2025 var enkelt.

Kunstig intelligens

Men: Til tross for at den detaljerte oppføringa for hvert selskap i Brreg har med innehaverens navn, kommer dette ikke med i datasettet du kan laste ned derfra. Det vi ønska, var en komplett oversikt hvor vi hadde navn, org. nummer, adresse og lignende på samme sted.

Utviklingsleder Thomas Nicolai Bleikeli tok i bruk kunstig intelligens så vi kunne hente ut alle dataene vi trengte fra Brønnøysund automatisk. Ved hjelp av to

KI-verktøy - NRKGPT (NRKs interne, redaksjonelle KI-plattform) og kode-assistenten Cursor - fikk han laget et "script" som henta ut dataene.

Datasettet vi ble sittende med besto av ca. 760 selskaper. Noen var lista opp to ganger, da scriptet hadde henta ut både "daglig leder" og "innehaver" for selskaper som førte opp begge deler. I praksis var dette duplikater som vi tok ut. Vi gjorde også noen nye kontrollsjø i Brreg. Til slutt satt vi igjen med 635 unike organisasjonsnumre. Men dette var bare første steg. Vi kunne ikke basere oss på antagelser om "rumenske" navn. Vi trengte statsborgerskap og fødeland.

Folkeregisteret

Datasettet vi hadde, hadde organisasjonsnummer og navn. Men vi hadde for eksempel ikke fødselsdato eller annet som kunne kobles opp mot Folkeregisteret.

Researcherne Eva Akerbæk og Dan Kåre Engebretsen hjalp oss.

De kobla Brønnøysund-dataene opp mot BizWeb, som ga oss blant annet fødselsdato på innehaverne. Dette kunne da programmatisk kjøres opp mot Folkeregisteret. De brukte en såkalt API til å gjøre dette.

Koblinga opp mot Folkeregisteret gjorde at vi fikk statsborgerskap og fødeland på alle i datasettet. Dermed kunne vi hente ut hvor mange av dem som var rumenske. Totalt fant vi at 285 av selskapene hadde rumensk innehaver.

Det komplette datasettet ble helt sentralt i vårt arbeid. Her hadde vi ikke bare navn og statsborgerskap, men også adresser på foretakene. Slik kunne vi se hvor mange som for eksempel hadde registrert seg på samme adresse. Mønsteret vi bare hadde ant konturene av, ble nå tydelig.

Feilkilder

Metoden var ikke perfekt. Det var noen selskaper som var med i det første KI-datasettet, som ikke dukka opp i det endelige datasettet vårt. Det kan være feilkilder i søket, at navn eller fødselsdato var feil et av stedene, eller at de ikke var registrert i Folkeregisteret overhodet. Noen manuelle rettelser og undersøkelser ble gjort for å samkjøre skjemaene.

Til slutt var det bare en håndfull selskaper som "mangla" i datasettet. Et så lavt antall at det ikke ville påvirke funnene våre, mente vi.

Det er også andre ting som kan være feil. Vi vet for eksempel ikke om informasjonen i de offentlige registrene er riktig.

I arbeidet har vi avdekket at ingen [for eksempel kontrollsjøkker adressene som føres opp](#). Vårt systematiske arbeid viste også at innehavernes navn ikke alltid var

like i de forskjellige registrene. Vi vet heller ikke sikkert om informasjonen som er brukt for å opprette selskaper er forfalska på noe vis.

Alt i alt endte vi likevel med et godt nok utgangspunkt til å publisere de første sakene i juni 2025.

2.3 Nye kilder kommer til

Kodenavn “Fredrik”

Publiseringa av de første sakene ga en rekke nye tips.

Blant de som tok kontakt med oss var tidligere ansatte i Wolt og Foodora.

Vi fikk raskt etablert at de hadde jobba der i funksjonene de beskrev, men en del av informasjonen de kom med var vanskelig å kontrollere. Enkeltkilder vegret seg også for å gi informasjon i frykt for juridiske eller karrieremessige konsekvenser. Også anonymt. Vi sier litt mer om dette under drøftinga av kildebruken.

Disse kildene ble viktige når vi skulle følge opp våre egne saker. Særlig én kilde utpekte seg. Mannen vi har valgt å kalle “Fredrik”. Han hadde jobba på Foodoras hovedkontor. Det ga oss et innblikk både i kulturen i selskapet og hva de ifølge ham visste.

Vi kom i kontakt med flere ansatte der, og også en tidligere ansatt i Wolt. Selv om vi ikke kunne bruke all informasjonen de kom med, ble de sentrale kilder til kommende saker. For de fortalte noe helt annet enn selskapene: nemlig at både Wolt og Foodora visste om, og etter de tidligere ansattes syn bevisst så gjennom fingrene med, blant annet deling av kontoer og rekruttering via bakmenn.

Noen av dem fortalte om konkrete verktøy for å fange opp for eksempel bud som fikk lønn til samme konto eller brukte samme bil.

Andre forslag de nevnte, var det vanskelig å få dokumentert at var stilt. Selskapene ble konfrontert med påstandene, og benekta i noen tilfeller at det var skjedd. Det ble “ord mot ord” og denne informasjonen kunne vi ikke bruke.

Andre forslag ble bekrefta i hvert fall indirekte av selskapene. Wolt sa for eksempel ([som publisert i denne saken](#)): *“Det stemmer at vi har vurdert flere tiltak, som vår tidligere kollega nevner, men flere av disse var ikke teknisk gjennomførbare. [...]”*

Matbud tar kontakt

Også en rekke nåværende eller tidligere matbud tok kontakt. Det store flertallet av dem kjente seg igjen i det vi skrev, og flere hadde egne erfaringer å dele. Det var i

liten grad rumenske matbud som kontakta oss i denne fasen. Derimot matbud med norsk bakgrunn eller av andre nasjonaliteter.

Flere av matbudene sa de hadde tatt opp problemstillinga vi skrev om med selskapene. Et av dem kunne dokumentere et e-postvarsel i 2023. Dette ble også viktig i våre videre saker.

3: Motstand og utfordringer

3.1 "Ingen" har snakka sammen

Én ting ble klart tidlig i arbeidet: hvor tette skott det er mellom offentlige aktører i Norge. Dette ble også en utfordring for oss.

Både politiet og Skatteetaten var kjent med utfordringene vi beskrev. Likevel var det vanskelig å få annet enn generelle kommentarer, særlig fra Skatteetaten. Taushetsplikten sto i veien. Og hos andre offentlige aktører var det enda mindre å hente.

Flere aktører ville hverken bekrefte eller avkrefte om de visste om dette problemet. En del svarte ikke overhodet på henvendelsene våre. Eller så kom de med svært generelle svar, som like gjerne kunne handla om helt andre bransjer og problemer.

Og hver instans så bare sin egen lille nisje. Mattilsynet er ikke opptatt av hvem matbudene var eller bilene de kjører. Men i stedet for eksempel om maten er pakka inn godt nok på veien. Vi fant ingenting som tyda på at tilsynet fysisk hadde kontrollert matbud eller biler som frakta mat.

Det var også en del usikkerhet rundt reglene. Arbeidstilsynet bekrefta overfor oss at selskapene ikke har ansvar for arbeidsmiljøet til selvstendige bud. Samtidig hadde en dom i tingretten slått fast at mange av budene hos Wolt ikke kan kalles reelt selvstendige. Den var ikke rettskraftig da vi publiserte våre saker.

Vegvesenet hadde kontrollert enkeltbiler. Mattilsynet hadde fulgt opp konkrete bekymringsmeldinger. Bymiljøetaten hadde taua inn feilparkerte biler. Fjellinjen hadde fulgt opp de som ikke hadde betalt bompengene sine. Skatteetaten hadde fulgt opp mistanker om forfalska kontrakter eller skattesvindel. Men det ser ikke ut til at noen hadde sett, eller beskrevet, mønsteret: at det var snakk om matbud fra konkrete land. Og at dette virka organisert. Og hvis noen har sett konturene, står regelverket og vaner i veien for å slå alarm.

For eksempel er det for mange virksomheter ulovlig å føre oversikt over nasjonalitet hos folk de kommer i kontakt med. Det gjør det også vanskelig å se

mønstre som dem vi har funnet. Og lover om taushetsplikt gjør at forskjellige etater ikke kan dele informasjon fritt. Samme person kan ha blitt "flagga" hos forskjellige instanser, uten at det har blitt fanga opp.

Så vidt vi vet er det politiet som i størst grad så dette mønsteret. Og de var bekymra for utviklinga. Samtidig har de selv henlagt anmeldelser de har fått, for eksempel fra Skatteetaten og Fjellinjen.

Vi har også bevist gjennom våre saker at mye av regelverket er tillitsbasert. For eksempel er det ingen som faktisk sjekker ut firmaadresser. Så lenge adressen "finnes". Det samme gjelder navn. Myndighetene stiller krav om at du må laste opp ID-papirer for å få for eksempel d-nummer. Men om dokumentene som lastes opp er falske, eller om en rekke ID-dokumenter lastes opp fra samme IP-adresse, kontrolleres som hovedregel ikke. Aktører som kan bestille d-nummer, KAN kreve fysisk ID-kontroll hos Skatteetaten. Men det er ikke et fast krav. Systemet er avhengig av tips om enkeltsaker, og lite egna til å fange opp systematiske mønstre.

Kort sagt er inntrykket at offentlige myndigheter i liten grad snakker sammen. Både vaner og lover står i veien for at de kan dele informasjon. Det gjør det vanskeligere å se mønsteret vi beskriver. Og ikke minst å gjøre noe med det. Alle aktører har ansvar for sin lille flik av lovene, ikke for hele loven.

3.2 Hvem kan vi stole på?

Noe skurrer

Avsløringene våre og politiets bekymring kom tilsynelatende overraskende på selskapene Wolt og Foodora.

Det var noe som skurra. Ifølge politiet hadde enkeltbud omsatt for millionbeløp. Det virka usannsynlig at enkeltbud alene kunne tjene så mye, hvis ingen jobba for dem. Dette mener politiet at selskapene burde ha sett.

Og: Til tross for at flere av postene om kjøp og salg av kontoer var delt i offentlige grupper, og raskt dukka opp hvis du søkte opp selskapenes navn på Facebook, så hadde selskapene etter sigende ikke funnet dem.

Samtidig kom vi raskt i kontakt med ansatte som sa at selskapene faktisk visste. En tidligere ansatt hevda til og med at bud selv hadde fortalt ham at de var blitt "lurt" av "sjefer" de jobba for.

Selskapene har stilt opp i flere intervjuer og vært ryddige i sin kommunikasjon. Mye av informasjonen vi har sittet på, er vanskelig å verifisere. Det er umulig å si

sikkert at det de har sagt ikke stemmer. De har ikke på noe tidspunkt forsøkt å hindre oss i å publisere våre saker, motarbeida oss eller nekta å svare oss. Selskapene inviterte oss selv til å bli med på et møte i november hvor de la fram konkrete tiltak de har innført for å bli kvitt disse problemene. Dialogen har vært god.

Samtidig har vi sittet på dokumentasjon som utfordrer ting selskapene har sagt. Som skjermdumper som dokumenterer skift på 15 timer. Eller e-poster som viser at i hvert fall Wolt ble [varsla om misbruk og bud som jobber på andres konto i 2023](#), lenge før våre saker ble publisert. I e-postutvekslinga bekrefter selskapet (Wolt) også at de kjenner til problemet. De skriver samtidig at de har drevet interne undersøkelser for å avdekke misbruk.

På den annen side: tidligere ansatte kan også ha sin egen agenda.

Misfornøyde ansatte

Ansatte vi var i kontakt med, fortalte selv at det hadde skjedd ting internt i særlig ett av selskapene. En rekke ansatte hadde slutta på kort tid, ikke nødvendigvis på god fot med sin arbeidsgiver.

Dette bakteppet var viktig å ha med seg. Ansatte vi snakka med, kunne dermed ha et ønske om å sverte sin tidligere arbeidsplass.

At flere kilder hevda det samme, økte troverdigheten i påstandene.

En utfordring var at det var vanskelig å få dokumentasjon på ting som er sagt og gjort internt i en bedrift. Tidligere ansatte har ikke lenger tilgang til for eksempel e-poster eller dokumenter lagra på jobb-PC-er. Vi måtte derfor i stor grad stole på det ansatte sa, og be om kommentarer fra selskapene. Vi droppa også en del av detaljene i det ansatte beskrev. Både av hensyn til kildevernet og fordi detaljene var vanskelig å verifisere. At flere ansatte beskrev de samme tingene styrka troverdigheten til kildene våre.

En feilkilde er at de fleste kildene vi snakka med hadde slutta i selskapene for flere måneder siden. Noe av det de fortalte om var dermed utdatert.

Det var også et annet hinder i veien.

3.3 På hver vår knaus

En utfordring er at vi ikke var satt av som et team til å jobbe med disse sakene. Enkeltjournalister jobba med det ved siden av andre ting. I tillegg tilhører vi forskjellige redaksjoner - som sitter forskjellige steder i landet.

Nå satt vi i praksis tre forskjellige steder, og mye tid ble brukt til å hente inn digital informasjon og kartlegge tips. Det var lite aktuelt for enkeltjournalister å dra ut alene, blant annet på grunn av sikkerhet (det kunne for eksempel være snakk om kriminelle aktører som fulgte med på boliger eller adresser). Når kun én av oss kunne språket var det vanskelig for resten av de involverte å komme i kontakt med bud.

Dette er en tydelig svakhet. Vår mening er at sakene ville vært bedre om vi hadde fått snakka med og oppsøkt flere rumenske bud.

3.4 Det vi ikke fikk svar på

Bakmenn

Vi satt etter hvert med noen mulige navn på bakmenn, og kjente også til potensielle alias de brukte. Vi hadde spesifikke bilnumre, organisasjonsnumre og i noen tilfeller også navn og telefonnumre knytta til interessante enkeltpersoner. Men dette sporet hadde vi ikke kapasitet til å følge helt i mål. Å gjøre det ville krevd en enda dypere undersøkelse, kanskje også en reise til Romania. Noe vi ikke fikk til med ressursene - og tida - vi hadde.

Kjøp og salg av bilene

Det var også ubesvarte spørsmål rundt bilsporet. Vi satt jo med en liste over bilnumre, som stadig ble lengre. Vi prøvde å registrere de fleste bilene vi ble tipsa om, men hadde ikke kapasitet til å gå inn i eierdata på hver av dem.

Trolig ligger det flere mulige saker her. Inntrykket vi fikk gjennom arbeidet var jo at flere av bilene ble brukt av mange personer. En status-sjekk med Fjellinjen utover høsten viste også at en rekke biler ble [omsatt jevnlig mellom bud som skyldte store summer i bomringen](#). I noen tilfeller var de samme bilene omsatt fram og tilbake mellom de samme personene flere ganger på kort tid.

Fransk nettverk

I tillegg til Romania var både oslopolitiet og Økokrim også interessert i et fransk nettverk av bud. De kobla dette til blant annet [svindel med kommunale boliger i Oslo](#) og potensiell skattesvindel. Her kunne det vært mulig å kartlegge også de franske budene på samme måte som vi gjorde med rumenske, og gå dypere inn i materien. I tillegg kom vi aldri helt til bunns i hvordan bolig-svindelen var mulig. En gransking var satt i gang i av Boligbygg, men ikke ferdig da vi publiserte.

4: Kildene og etikken

4.1 Bruk av anonyme kilder

Vær varsom-plakaten (VVP) ber pressen være varsom med bruk av anonyme kilder. Det var etter vårt syn likevel nødvendig i denne saken.

Vi hadde fra start åpne kilder - som politiet og Fjellinjen. De må anses som profesjonelle og medievannte aktører. Selv om de stilte til intervjuer og ga relevant informasjon til offentligheten, så var ikke disse kildene alene nok til å vise fram alvoret i saken. Vi måtte nærmere dem det gjaldt.

Ganske tidlig kom vi i kontakt med en kilden vi kaller "Alexandru" tidligere i rapporten. Informasjonen han kom med var uvurderlig. Samtidig utsatte han seg for risiko ved å snakke med oss. Metoden han beskrev, var den samme politiet kobla til organisert kriminalitet. Det kunne med andre ord være fare for at erfarne kriminelle eller kriminelle nettverk ville utsette ham for represalier hvis han ble identifisert. Flere i hans nærmiljø visste at han hadde reist til Norge for å jobbe, og de som rekrutterte ham hadde også lokale kontakter. Alt dette talte for at han burde forbli anonym.

Vi måtte samtidig være forsiktige med hvordan vi brukte informasjonen. Selv om vi endra alle navn og oversatte for eksempel sms-meldinger fra rumensk til norsk, så ville det være risiko for at han ble identifisert. Samtidig var blant annet meldinger vi gjenga viktige bevis som dokumenterte hans opplevelser.

Etter de første publiseringene dukka det opp nye informanter. Nemlig tidligere ansatte i både Wolt og Foodora. Også her ble det raskt avtalt at de skulle få være anonyme. De løp ikke samme risiko med tanke på kriminelle - for deres del handla det mer om hensynet til deres jobbmuligheter og også juridiske konsekvenser. En del av det de fortalte er ting som kan anses som forretningshemmeligheter og intern informasjon i en bedrift. Vårt syn er at informasjonen de kom med var så viktig å få ut i offentligheten at de burde forbli anonyme.

Vi lot også konsekvent matbudene som tok kontakt med oss være anonyme, med ett unntak (et matbud som stilte til intervju under fullt navn). Dette fordi vi anså at mange av dem var i en utsatt posisjon, flere av dem spurte også om å forbli anonyme hvis vi brukte noen av deres erfaringer.

4.2 Verifisering og tilsvar

Bruken av anonyme kilder gjør det ekstra vanskelig å verifisere informasjon.

For hva gjør du, hvis det blir åpenbart hvor informasjon kommer fra når du for eksempel skal hente inn tilsvaret?

Det var rett og slett noe informasjon vi ikke kunne bruke på grunn av kildevernet. Det var så spesifikt at vi kunne avsløre kilden ved å la selskapene kommentere.

Samtidig er vi nødt til å sikre at de som får påstander retta mot seg får svart på dem.

Det er også et element at det er krevende å få anonyme påstander retta mot seg, slik selskapene opplevde. Etter vårt syn må det veies opp mot samfunnsinteressen av det vi avdekket. Wolt og Foodora er ikke privatpersoner, men selskaper som etter vårt syn må tåle et kraftig kritisk søkelys. Å gå kommersielle aktører etter i sømmene er en viktig del av pressens samfunnsoppdrag, på samme måte som det er vårt ansvar at deres svar og forklaringer kommer godt fram.

Fikk aldri tilsvaret

Det var noen personer nevnt i våre saker som ikke ble kontakta for tilsvaret overhodet. Det gjelder personene informantene "Alexandru" pekte ut som kontaktpersoner da han var i Norge. Det er personer han utveksla sms-er med som NRK fikk tilgang til.

SMS-ene viste at "Alexandru" etterlyste penger i flere omganger, og dokumenterte leveringer for Foodora. Meldingene viste også at han ble stadig mer desperat. Meldingene dokumenterte etter vårt syn det som så ut som et skjevt maktforhold og underbygde "Alexandrus" påstander.

Vi gjenga derfor noen av dem. Mottakerne av meldingene ga vi navnene "Gabriel" og "Dimitru". De ble altså ikke navngitt. Og slik meldingene er gjengitt, mener vi det er vanskelig å identifisere dem.

Vår vurdering var at vi ved å kontakte dem, ville blåse "Alexandru" som kilde. I tillegg beskrev han kriminalitet som f. eks. lønnstyveri fra dem. Det kunne altså være snakk om kriminelle aktører. Dermed kunne det også potensielt utgjøre en risiko for "Alexandru" om de visste at han hadde snakka med pressen.

Også her veide kildevernet og hensynet til å få fram de graverende opplysningene "Alexandru" kom med tyngst. Vi mener det han forteller er så viktig at informasjonen bør publiseres selv uten tilsvaret. Vi brukte også oppdikta navn, og påstandene var derfor ikke retta mot navngitte bakmenn.

Etter vårt syn styrka disse beskrivelsene fra "Alexandru" hans troverdighet. Tidskodene på SMS-ene vi publiserte viste også at "Alexandru" var i kontakt med disse personene over lengre tid. I tillegg dokumenterte de - også sms-ene vi ikke

brakte - en del av det han sa ovenfor oss. Noe som styrket troverdigheten av hans forklaring om hvem personene var. Denne etiske diskusjonen er relevant å trekke fram som et læringspunkt.

4.3 Bildebruk

En viktig etisk diskusjon underveis gjaldt bildebruken. Er det riktig å bruke bilder av tilfeldige bud eller biler for å illustrere sakene våre? Det kan bidra til å stigmatisere en hel yrkesgruppe. Og en nasjonalitet.

For de fleste bildene vi satt på - og tok - underveis var av tilfeldige matbud eller biler. Vi visste ingenting om hvorvidt budene vi tok bilde av var henta til Norge av kriminelle. Bilene vi brukte, hadde logoer eller klistremerker fra Wolt eller Foodora. Det betyr ikke at de hadde sammenheng med kriminaliteten vi skrev om.

Samtidig hadde vi utstrakt bruk av anonyme kilder. Det var også med på å gjøre sakene vanskelige å bildelegge.

Bilene vi brukte bilder av, var rumenske og enten merka med matleveringsselskapenes logo eller med bagger fra selskapene i bilen. Vi valgte å bruke bilder for eksempel tatt på Bymiljøetatens inntauingstomt eller gateparkerte biler. I flere tilfeller valgte vi også detaljer fra bilene, som nærbilde av vindusrute med Foodora-klistremerke, for å gjøre bildene mer generelle.

Vi brukte også bilder av bagger med selskapenes logo eller lignende. En del av disse bildene fungerte da som illustrasjonsbilder. Men bildene var også med på å dokumentere utviklinga vi beskrev. Flere av bilene vi tok bilde av, hadde for eksempel klistremerker fra både Wolt og Foodora. En rekke av dem sto parkert ulovlig og hadde fått parkeringsbøter - som ofte ble liggende på ruta i flere dager. Noen var avskilta.

Vi tok også noen bilder ved Foodoras hentelager for dagligvarer. Her tok vi blant annet et bilde av et bud på vei ut av en rumensk bil. Mannen er anonymisert i den forstand at man kun ser ham bakfra. Bilens registreringsnummer vises ikke.

Noen få av bildene var av spesifikke biler brukt i nyhetssammenheng. For eksempel brukte vi et sladda bilde av bilen vi også beskriver i første del av denne rapporten - en bil som var involvert i en trafikkulykke i 2024. Et annet bilde viser en rumensk bil med Wolt-logo som er fotografert på et trafikkamera. I tillegg hadde vi jo bilder av hus der flere bud var registrert.

4.4 Stigmatisering

Faren for stigmatisering merka vi også på en del tilbakemeldinger vi fikk fra lesere. Noen reagerte på det de mente var en utidig "uthengig" av rumenere, som alt er en nasjonalitet som møter på mange fordommer i Norge. Mens andre sendte e-poster som tyda på at de hadde disse kraftige fordommene, og at våre saker hadde bidratt til å forsterke bildet de satt med.

Etter vårt syn ble denne risikoen forsterka av at vi i liten grad intervjuar rumenske bud selv.

Det er viktig at pressen er varsom med stigmatisering. Vår omtale kan ramme enkeltgrupper, og i tillegg kan stigmatisering svekke tilliten.

Samtidig er det også en annen måte å se dette på: vi viste fram at mange rumenske statsborgere blir utnyttat av kriminelle. Det er et samfunnsproblem, og det er viktig med bevissthet rundt dette slik at færre blir utsatt for denne typen kriminalitet. Vi fikk også noen tilbakemeldinger fra rumenere som var glade for at vi hadde tatt opp dette og som selv hadde reagert på det som foregikk.

Rumenere i Norge er en variert gruppe, det er langt fra alle som har ustabile og usikre jobber slik vi beskriver bud-jobbene. Likevel var det sånn her at rumenske statsborgere pekte seg ut i denne utviklinga. Det gjelder også andre grupper - vi hadde for eksempel også fokus på franske bud med nordafrikansk bakgrunn i et par av sakene. Det entydige inntrykket fra kildene våre og informasjonen vi fant var likevel at dette særlig gjelder rumenske bud. Den brå og kraftige økninga av rumenske biler på veiene underbygde dette.

Alt i alt mener vi at sakene våre treffer midt i samfunnsoppdraget. I tillegg så kan våre saker bidra til økt bevissthet rundt en sårbar gruppe som ofte lever litt på sida av samfunnet - EØS-innvandrere som jobber i Norge i noen få måneder av gangen. Dette mener vi også kan bidra til å beskytte disse menneskene mot framtidige overgrep og løfte fram deres rettigheter.

5. Spesielle erfaringer

"Det nye arbeidslivet"

En unik erfaring i arbeidet med prosjektet, var å dekke selskaper som på mange måter er "nye" i norsk næringsflora.

Begge to er såkalte plattformsselskaper. Mens Foodora er registrert innenfor samme næringskode som budene - 53.200 Andre post- og budtjenester - så mener Wolt de ikke er et matleveringsselskap overhodet.

De ser på seg selv som et teknologiselskap. Registrert med næringskoden 63.110 Databehandling, datalagring og tilknyttede tjenester. De er opptatt av at de ikke selger mat. Kunden bestiller ikke fra Wolt - men fra den konkrete restauranten, via deres plattform. De frakter heller ikke maten - det er det bud som gjør, via oppdrag de finner i Wolts plattform.

På samme måte er for eksempel taxi-appen Uber registrert med næringskoden 63.120 Drift av web-portaler.

Forskningsstiftelsen Fafo jobber mye med disse plattformsselskapene, og har gitt oss relevant innsikt. Et fellestrekk for plattformsselskaper er at de i stor grad bruker selvstendig næringsdrivende og frilansere, i stedet for å ansette.

Et annet fellestrekk er at selskapene er internasjonale. De opererer gjerne i mange land. Er du bud i Finland er det veldig enkelt å flytte til andre land og jobbe som bud der. Tidvis ikke verre enn å bytte land i appens innstillinger.

Det gjør også at appene lever egne liv delvis uavhengig av arbeidslivet og -kulturen i hvert enkelt land. Organiseringa gjør også at de ikke omfattes av en del av lovene som regulerer arbeidslivet.

For eksempel er selvstendig næringsdrivende ikke omfatta av arbeidsmiljøloven. Det betyr at ingen krav til hviletid, pauser, eller skiftlengde gjelder dem. Selskaper kan stille slike krav i kontrakter med ENK-er de bruker, men de er ikke pliktige til det.

Er det da riktig å lage kritiske oppslag om at selskapene for eksempel tillater at bud jobber 12-15 timer i døgnet?

Etter vårt syn vil de fleste i Norge oppleve at for eksempel arbeidsmiljøloven er en slags minimumstandard. Å legge til rette for svært lange skift, attpåtil ute på veiene, vil derfor vekke reaksjoner. Dessuten er det viktig å vise fram hvilke gråsoner som finnes i norsk arbeidsliv og hvordan selskaper kan omgå de spillereglene som gjelder for de fleste bransjer. Samtidig er det en reell debatt hvorvidt budene egentlig er ansatte, slik at loven gjelder for dem. Våre saker kan belyse dette.

Både politiet og forskere sier at kriminelle gjerne går inn i uregulerte bransjer eller utnytter smutthull i loven. Dermed kan også denne typen organisering gjøre det enklere for kriminelle å få et fotfeste. Det gjør det særlig viktig at pressen tar tak i utviklinga.

6: Konsekvenser

Selskapene

- Selskapene har [blitt tvunget til å endre sine rutiner](#). Blant annet er det innført strengere ID-sjekk og krav om bruk av norske biler, noe som har fått vekk flesteparten av de trafikkfarlige bilene fra veiene.
- For første gang har selskapene inngått bindende samarbeid på tvers for å bekjempe organisert kriminalitet og forpliktet seg til konkrete tiltak.
- Selskapene har nå innført en tettere overvåking av sine bud og lukka smutthull som kunne misbrukes. For eksempel har de nå mekanismer for å fange opp om mange separate bud mottar honorar til samme konto.
- Ny "varsler-linje" for bud og kunder ved mistanke om sosial dumping eller at noe ikke er som det skal være.

Samfunnet

- Sakene har gjort offentlige og private aktører mer bevisste, noe som har gjort det mulig å avdekke nye typer mønstre og kriminalitet. For eksempel ble [en mulig Autopass-svindel oppdaget](#) i kjølvannet av våre saker.
- Saken har fått mye oppmerksomhet både i sosiale medier og andre redaktørstyrte medier. Forhåpentligvis har også forbrukerne blitt mer bevisste på matleveringens baksider.

Storting og regjering

- Sakene ble et valgkamptema og flere partier har varslet forslag på Stortinget - enten i form av strengere regulering eller lovendring.
- Selskapene ble kalt inn på teppet av regjeringa, som har stilt krav om opprydding. Regjeringa vurderer også tilpasning av arbeidsmiljøloven for å adressere problemene vi har tatt opp.
- To måneder etter vår første publisering kom en ny handlingsplan mot sosial dumping og arbeidslivskriminalitet. Der løfta de blant annet fram behov for mer info om gråsonarbeiderne.

Arbeidsmiljøloven ble endra i 2024, men da vi jobba med våre saker var det litt uklart hva den endringa betydde i praksis. Og i Norge er det uvanlig at regjeringa aktivt griper inn og styrer driften til offentlige instanser. Denne "hands off"-tilnærminga gjør at de som faktisk har et ansvar for at alle lover følges opp, ikke får gjort det i praksis. Det kan virke som at myndighetene er litt passive og usikre i møtet med nye bransjer som utfordrer arbeidslivsmodellen.

Publiserte saker

Sentrale publiseringer

03.06.2025: HOVEDSAK. [Mener at rumenske kriminelle organiserer matbud i Oslo / Poliția norvegiană: curieri de mâncare din Oslo sunt controlați de rețele criminale românești](#) (sampublisering på norsk og rumensk)

04.06.2025: [«Alexandru» jobba 15 timer i døgnet som matbud i Oslo](#)

06.06.2025 [I dette tomme huset «bor» 40 personer: - Vi har ingen kjennskap](#)

03.08.2025: [Foodora tilbød 15-timers skift i egen app - frykter ulykker](#)

17.09.2025: [Selskapene sier de ikke visste om «import» av matbud: - Bullshit, mener tidligere ansatte](#)

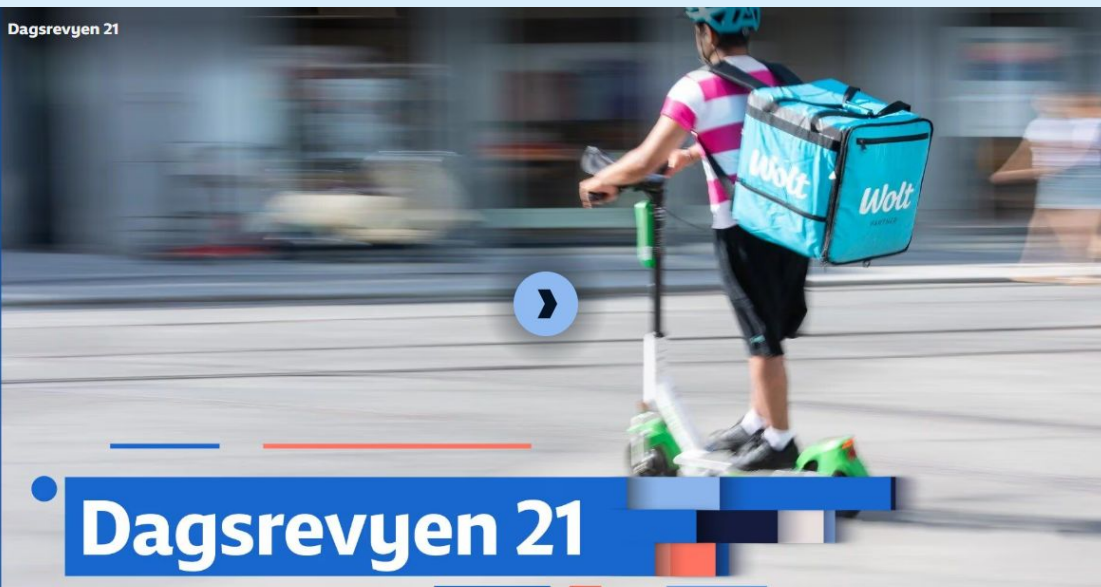
Samla nettpublisering

Alle publiserte saker ligger på denne landingssiden:

[NRK.no - Matbud i Oslo](#) (saksunivers)

Totalt 16 saker er publisert. I tillegg til en rekke nyhetsmeldinger, som finnes her:

[Nyhetshistorie: Matbud i Oslo](#)

Publiserte saker

TV og radio

03.06.2025: Matlevering kuppet (Dagsrevyen)

03.06.2025: Foodora på teppet (Dagsrevyen 21)

04.06.2025 : Matbud organisert krim (Nyhetsmorgen), sak

04.06.2025: Frykter organisert kriminalitet i matbudbransjen (Nyhetsmorgen), reporter i studio

07.06.2025 : – Foodora og Wolt må ordne opp (Dagsrevyen)

19.06.2025: Matbud-avsløring får konsekvenser: Wolt og Foodora på teppet

En variant av samme sak gikk også i den lokale Østlandet-sendinga på samme dato.